

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Províncies un mes 0'25 Ptas.
Estranjé un any 6'00 "
Número corrent 5 cents.
No retornam ets originals.

Direcció y Redacció: Arabí 6--pral.
Buzón: Kiosco de G. Lirola.--Borne

Directo, Administrado y Propietari
ES MASCLE RÓS

(Tirada: 3400 exemplars)

SETMANARI BILINGÜE INIMÍCH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMÓ

ATENCIÓ: Es número qui vé, serà extraordinari si Deu heu vol y en Verga. ¡Cuatre planes! 5 Centims! Una pessa de dos!

S'adelanto de s'hora**De les deu a les onse, jent, eoros y crits**

Dilluns de vintitres hores es dia 15 va essé. Son les deu cuant ja està ple de nòros, sogres y nores, p'es contorns de Santa Eulari, per veure es gran adelanto que a tots mos va causá *espanyo* y fou cosa extraordinari. Faltaven cinch minutets per les onse cuant sa jent que estave molt impacient fíczos tenia ets.uyets a n'es colossal *Figuera* de ses vibrants campanades que ses hores te märcales a sa seu grossa esfera... Tocan les onse; ¡¡Are!! ¡¡Are!! tot es públich fort cridá y no el sentirem tocá perque allá un *coro de frare*, cantant molt desafinat, esbarriat y mal entesos, tots ells amb mistos encesos cantayen amb tó gruixat:

(1) «Mitja nit ja to-o-o-o-ca
es dilluns-s'ha-des-pe-dit.
Sols eren les onse y are es mitja nit.
Din-don-din-don-din-don.
Es coro ja ca-a-a-anta
a n'es re-llot-je-de-Cort
sent tocá ses hores aquell que no es sord.
Din-don-din-don-din-don.»

Ells sa creyen que cantaven y era perque no es sentien, però creis que pareixien falment ases que bramaven.

Cuant de tocá n'está fart de les onse es gran *Figuera*, sa busca grossa lliquera va cap a les onse y quart: ¡¡Ja corre!!! tothom cridá; tóca y en *Gibert* li pitja de cap a les onse y mitja: ¡¡Óle!!! tothom exclamá. A n'es tres cuarts falta jent y cuant sa busca corría, un crit de ¡¡Bien!!! sa sentia sortint d'esmitj de sa jent. Y vá essé estruendós es crit de cuant ses buscas plegades dant ses dotze campanades mos trobáram a mitja nit.

¡¡Ja es mitja nit!! ¡¡Mitja nit!! Deya tothom y corría perque era tard y volia ben aviat agafá es llit y prest desaparesqué sa jent que arremolinada havia feta vetlada y un' hora aviát perdé pues segóns deya en *Quigarro* fent cara de trutja mora: —«¡Gran Deu! M'ha passat un' hora es temps de fumá un xigarro!»

Preguntes

Si cualca infant ha nascut dilluns a les onse y quart o una miqueta mes tard ¿quin dia al Mon ha vengut? Si algú estave destinat a morí a les onse y mitja perque es Govern s' hora pítja la Mort que heu heurá lograt? Y es que amb punt de mitja nit d'el Dimoni una galarda solien rebre granada ¿sentirán tal esclafit? Segurament es Govern que molt no es vol molestá no l'hey degué anunciat per considerar lo estern. Si algú testament ha fet diguent de que heu deixaria si es dia 15 moria a n'es nebot o a n'es net, y si es moria després, que heu deixave a sa criada; mor dins s' hora atropellada ¿quins son hereus vertades?

Será axó una gran medida bona per estoviá llum, hora menos de consum, y un' hora menos de vida.

Escenes varies

—¿Com axí has vengut tant tard a fe feina Lleotxim?

—Mestre; vos mirau ben prim, domés son les sis y quart. (*Traguentsé es rellotje.*)

—¿O no el dus amb en *Figuera*.

—Si s'adelanta y s'atrassa aquell de Cort un poch massa. Creismé; es una *cafetera*. (*Enterados.*)

—¿T'han enjigat d'es tallé que vens antes de mitja nit?

—¿No està es diná cuit? ¡Fe vía! Son les dotze y mitja.

—¡Ué! Ten amb conta que en *Jelat* que està dins sa cotxeria, no brama fins a mitj dia y encare are no ha bramat.

—Calla y no sies somera diguent doy tant garratal.

—En *Jelat* es mes puntual y mes recta que en *Figuera*. (*Entesos y siga la broma.*)

—Mem escoltáu escolá.

—Digui señora María.

—¿Y sa missa de mitj dia?

—Fa rato que dita está.

—Com es vetla re-de-llusa. ¿Y que dimonis m'heu fet?

—Es la una.

—Y jo ma qued ayuy sense ohí sa missa. (Aquesta pobre señora anirá al Infern per culpa de s'adelanto.)

—Bon vespre.

—¿Are t'entregas?

—Son les vuit.

—Les nou son ja, no es hora de festetjá. ¡Arruix!

—Adios si m'enjegas. (Brega, rompedissa y morsos.)

—Cuant de *Ho* per un' hora
que han volguda adelantá!
Mitj crú y mitj cuit es menjá,
jenres que els han trets defora,
altres que han de parti a fora
y es tren los ma deixa enterra,
un altre es só fort aférra
y no sa pot despertá...
—Tot per qué? Per estoviá.
—Qui en te sa culpa? SA GUERRA.

ES MASCLE RÓS.

Un escamat de Sa Pobla

—¿Ahont tirám Salvadó?

—An'es Teatro Victorí.

—¿Qu'hey vens?

—Ni a sa memori

no voldria tenirló.

—Per qué? ¿Qu'estau barayats?

—Jo n'om baray amb ningú,

pero lo que en Guixa díu,

esabs que son? Barbaridats.

Mira tu amb sa «Sang y arena.»

—Una pesseta amb costá!

—Si hem pogués rescabalá

l'hey treuria de s'esquena!

Mira que no es per diró,

pero gratis, no hey niría.

—Crec qu'anit t'agradaria,

pues fan, «La Mort y Pasió.»

—¿Sabs que será? ¡Un bon bugat

aquesta y altres qu'en tira!

A reveura. A sa sortida

ja hem dirás com t'ha agradat.

—¿Com t'ha agradat, Salvadó?

—Toni ¿que vols que ta diga?

Lo que han duit, no crec que siga

ni la *Mort* ni la *Pasió*.

Tot ha anat tant malament

qu'es més de lo que m'has dit.

—Has vist Deu, essent petit?

—Ni d'atlot, ni naixament.

—¿Com ha estada sa partida?

Jo trop que vens ben ermús.

—Cuant hem vist el Bon Jesús

ja duia barba corrida;

es públich s'es alarmat,

perque ha acabat sa pacienc

y no aguantave silenci

inclusi per s'Autoridad.

Tiraven a s'escenari

trossos de marés, llistons....

—(Riguent!) Y en Guixa dins es calsóns

s'haurá fet lo necesari.

—Jo te dich que li ha bastat.

—¡Encare s'hen mareix més

perque aqueix serca es dobbés!

—Si, com un desesperat.

(Continuará)

D'Inca

Dia 11 sa reuní es Consistori president es primé Tinent Alcalde D. Pedro Cortés qui doná conta de sos trabais relatius a sa proyectada GRANJA AGRICOLA acordants los ensais primitius.

El S.º Amengual (D. Miquel), proposa cursá telegrama de felicitació a nes fiy Ilustre de aquesta Ciutat Excmo. S.º D. Agustín Luque en motiu d'el seu brillant discurs pronunciad a nes Senad, proposició que extraña a sos companiers de Consistori pertanesquent ell a n'es partit Maurista.

Intervenèn los Seños Cortés, Morey, Gelabert y Ferrer coinsidint en b'un tot y felicitand s'iniciativa d'el S.º Amengual.

D'es públich pagano surtan frases de ¡muy bien! ¡bravo! y s'ovasió dura llarch rato, pero mes gran va esser encara cuant tractá de s'administració. Estiga segú el S.º Amengual que Inca amb massa te sa vista fizca amb los actuals aconteixaments.

Viva discussió segueix luego entre los Seños Concejals Reus, Morey y Gelabert uns amb pró y l'altre amb contra sobre s'administració actual. Inqueria y a continuació el S.º Cortés declina es mando, encarregantsé de s'Alcaldia, es segón Tinent Alcalde D. Bartomeu Payeres es qui promet posá totes ses sevías energies y bona voluntad amb so fi d'obrá a gust de tots los qui clamen justicia.

Sa susura o millo dit m'han afirmad que torna està ja encarregad de s'Alcaldia s'Alcalde D. Bernad Alzina; a sa sesiò pròxima se deslindaran LOS CAMPOS y podrém convensemós que heyá Seños Concejals que antes de ses eleccions eran allisados de pel y avuy s'han tornads acusadós y etsijents.

Sa meva sitació, du bon rumbo, lo que si va a passo lento; dech havervós de di que teng de bell nou altra sita per dimecres pero tranquilisausós voltros lectors, ES BARBO confia tranquil amb sa justicia y tant es axí que està segú y pretén no havé delinqüid com heu demostra no utilisa los servics de MISSE ni PROCURADO per defensarse. Servidó vostro,

LLORENS BELTRÁN.

NOTA: Sa diu de públich que LA VEU D'INCA finí per consensió.

Aquesta mort estava prevista. Carestia de papé y escaséz de suscripció impossilitan sa vida. Ha mort aquell setmanari ahont colaboren tants d'hòmos de carrera y en «Juan de Son Catíu» aquell EUCARIA qui s'havia proposat escriura y posá en clá lo de sa Cotxeria d'es Gallet.—Sigau per DEU perdonads uns y altres.

BARBÓ.

ESTELLICONS**De s'arraval**

—Bona manía te es *Mulato* de sorti en sa mangueira a regá s'acera a les vuit d'es vespre!

P'es conforns de sa Plaça d'el Progués, tant mala olor fá que cualsevol diria que heyá cualca Bòc que etcétera, etc.

Es hora ja d'acabá de regarmos tant s'acera sinó, ta farém multa o et tayarém sa manguera.

Cansó Llubinera

Na María Gallinera,
na Ravull, sa de Can Bó,
deven tení molt mal có;
sempre duen critiquera
vuldría fessen es tró
cuant bramen just sa somera
que a n'es meu corral tench jo.

Cremant vergoña Blaronera

Amb motiu de que diumenje (dia 7) sa sesiò de s'Ajuntament va essé vergoñosa, per sa falta d'assistència de concejals, avuy (dia 14) hem deixat d'assistir per no havermós d'empagallí a n'es seu lloc y ¡Oh desgracia! Hem sabut que amb assistència casi jeneral s'han presos acords molt beneficiosos com son: Rejistarà ses càbres d'es cabrés qui venen llet a n'es públich per castigá s'adulteració de tant benéfich com necessari aliment; colocá a sa porta de sa Casa de la Vila un buzón de denúncies lo equivalent per evitá abusos e

infraccions de tota classe, búzón que fa molts d'anys havia estat posat y per abús d'es mateix per qui no li convenia essé denunciat, va essé precis llevarlo pero que era reclamat.

S'enhorabona a s'Alcalde e iniciadós de tan acertades disposicions pues vos assegurán que amb óbres com aquestes, no vos haureu d'empagani d'es Foch y Fum ni ets obrérs vulgarment anomenats socialistes, sa descuidarán altre diumenje d'acudí a sa sesió deixant sa vergoña tancada baix sa salva guardia d'en LORENS GROS.

D'Esportes

Dimars passat a s'Hotel Can Mateu Dagost, tengué lloch es banquete d'es Lloros, pagat demunt es desastres teatrals que han fets durant dos anys y si ets autors escarneidos s'hen haguessen dat conte, los treuen defora a closques o los condemnen a ser quemados vivos.

A n'es brindis hey hagué pets.... de champaña y riayes grosses dignes d'un lloro cuant mou guerra a sa cotorra.

¡Ah llosos esporlarins que axó vos fá deverti! Fent axó mostrau tení dins sa carabassa grins.

¿Que passa per Campanet?

Es qui no te sa vida assegurada, que no vagi p'es camí d'es Cementeri porque quedará sepultat abans d'arribarí.

¡Seño Alcalde! ¡Un poch menos de distracció amb sos consums y un poch mes de cuidado amb ses carreteras!

Truitada catalinera

Dilluns passat feren sa gràtia truitada es tragóns de Can Murto.

Figurauvós que entre vuit, sa menjaren quatre ous. ¡Heyá gallina que no hen fa tants.... amb una vegada!

Per cert que en Miquel francés n'ha quedat tan assaciat que segons diu ha augmentat una enormidad de pés.

Almacenes Gumbau=Jaime II, 85 al 93

Acaben de rebre ses Novedades de Primavera y Estiu, ses que ofereixen a sa numerosa clientela.

Sa casa mes formal y surtida de Palma.

¡Uey! ¡Ja está encuadernat!

To's es lectors que dugueren folletins de «UN VIATJE A S'ARGENTINA» per encuaderná, acompañants d'es corresponent recibo, poren vení a recuirllos cada ú es seu, calsevol dia de les vuit d'es dematí a les dues d'es capvespre.

Cocas calentes d'Alaro

A na Bel, no queda mes remey que casarle. Va loca per s'olié y desesperada per s'enjineté y no vol es seu pretendent de Manacó porque te sa desgracia de du bragué.

Pobre Bel.... y com béles! Aquests dichosos enamorats t'obligan a estar barayada amb totes ses amigas. Deixa aná s'olié y s'enjineté y demanda una medicina a n'es Directó d'es Foch y Fum per calmá es teus nirvis, que ell amb cuestió de nirvis es un especialista.

Si heu vols ja heu dirás.

Calentura d'Artá

Sa mestressa Catalina es dia de L'Anjel sortí a fe es pancaritat amb sa seva fia Beleta y un parey de valinades jovenetes y noltros dos veijent que no les acompañaven es seus bergants, botant com a llegosts, les acompañarem fins a n'es piná de Bell Puig.

Menjarem amb elles, panades, cresps, brossat, taronjes y cuant varem havé fet disaire a n'es recapte, sa posá a ploure y desgavallats tots sercavem redós.

Na Beleta prengué p'es costat de sa pared y jo la segues darrera, cuant de moment sent un siuït que sa posá amb comunicació amb una tossinet finjida. Bóta un homo de sa pared. Era en Toni s'estimat de na Bel y tot seguit un idilio de amor que per cert.... li vajt veure sa punta.

Y are na Bel ja sebrá que un pancaritat couent si porta algún neixement l'heurá de du a betiá, y si no heyá casament fadrina heurá d'engronsá.

Foch colgat de Moscari

Exelentíssim y aprovechado Vicari d'es poble. Especialíssimament li comunicam que tantes recolectes amb un dia, serà cansá es devots y no devots, (y tant de Pera vol d'ase,) perque desde es primé dia de corema que prengué possessori, sempre mos veim amb sa necesitat de tení sa pessa amb sa má si no volem morí de vergoña, y conste que no tení cap màquina de ferne de dobbés.

Cualsevol diría que vengué mort de fam de per Marratxi y axò de sustitutí s'escola, mos ha caigut ben agre, perque feya molts d'anys que aquesta plassa venia per herencia, y llevé sa sencilla paga d'es cantadós de l'Iglesia, ja és es colmo de s'economía.

Per avuy ja basta, però procuraré dirò tot, per po de que no hem fasse mal.

Un vahinat seu.

Menasses de Capdepera

Fermauvós bé ses esperdeñes artanenchs que veiu a festetjá o a riurervós de ses capdeperines, perque es dia menos pensat, es cap-moros acabarán sa paciencia y en que sien gansos, si no correu fort, vos ferán beure aigo de pou.

N'Esclata preservetius
es Frare, en Camayot,
y sa Muñeca, bon trot
pendreu si es que no aneu vius.

De Capdepera

Are na Catalineta diuen que s'ha de casá y amb so seu frare ha d'está per fé de sabatereta però ell li assatjará molts de pichs sa corretjeta y ella dirá ¡Mumaret! sa mare no heu sentirá perque ella será a Artá cuant ja sia casadeta jugantli sa setmaneta amb ses cartes amb sa má, es frare se quedará sempre sense una pesseta.

68 Colón 68.--Palma

Pajesos y ciutadans, jent de bon gust y económica, jent noble, jent seria, cómica, militars y capellans, homes, dones, nins y grans, didots y dides famelles, y ses personnes aquelles que vulgan du bon calsat, enllòch del Món l'han trobat milló que a «Can Estarella».

De Felanitx

Per aquí tenim varies cases de prostitució y a cada una d'elles un canfinlero, (nom macarronari que donen a n'es pinchos americanos) els cuales cobren es barato y demanden conte d'ets seus actes a n'es que hi habiten.

S'altre dia hey hagué bombardeo, rompentsé bombilles elèctriques, botellas, copes, tassons y demés articles de vidre parodian es final de sa Desesperación d'en Espronceda.

Es molt estrany que sa policia no s'hen das conte y mes raro encare, que s'Alcalde permeti tal libertinaje y escàndalo a altres hores de s'anit.

Un perjudicat.

Contestació de Son Servera

Voltros dos, què la setmana passada posaren aquell d'es carre de Sa Teulera si havia o no metllevades cinch pessetes a un que trobá adormit, vos fas a sobre que axó no es tare; que encare en se un parey de voltros, que comparades quedereu plens de vergoña. Per axó vos fas a sobre lleterets, que estigueu alerta amb so conversá de més, que si jo vos envíu un parey de cremeyonadas d'aquelles que bofeguen, sebreu que cosa es bona, perque no deveu ignorá que ni ha algú que hen sap de bones. Bueno; sempre sa veu que es que parla mes de.... és es qui hen va mes ple.

Adios pues passarellets, no mi fesseu posa a jo o sebreu que cosa es bo fentvós es recóns ben nets.

El verdadero: PERE NIAL.

De Son Españolet

Réunits diumenje passat a sa lloriguera d'es popula Quiñasso, es dotze tragóns iberios s'empassolaren un exquisit diná costeat per sa bossa fragonil y labrat per ses cuinofilas mans de s'indiscutible Pau.

Es brindis foren amb vers, ensalsant ses salses d'es cuiné es qui amb sa cara coló de papé d'estrass demostrave sa satisfacció que sentia (prova de que no es sord) d'havé omplít es gavatj a n'es dotze hambrientos.

Per diumenje s'anuncia un'altre panxada a Valldemossa, de la qual hen ferém reseña extraordinaria ja que s'esperen aconteixaments grossos.

D. Pep de ses Uyeres.

De Binisalem

En aquest poble cada dia hen passen de mes grosses. Tenim un Rectó que mos havien dit que era tant valent, pero noltros no heu creyem perque no li haviem vist fé cap valentia, però fa poch temps que hey hagué unes nosses y com hey havia lo mes valent d'es poble, aquest seño degué trobá que era es moment oportú per ferner una de ses seves y dit y fet; se pre-

sentá a n'ets homos y les ma fé ajoneyá d'es dos jonois a pesá que ni havia que tenien doló y per lo tant era forsá sa voluntad d'aquells bons joves que masse feren obeirlo: No satisfat, se presentá a unes cuantes joves amigas de sa novia (y de noltros també) que volsen veure com li passaven s'anell a sa seva, amiga y sense mediá paraula les enseñá es portal y fentlos una senya de que sortissen, aquelles joves ben aducades demostraren essé un accés de bondat y sortiren sense fé sa mes petita protesta, pero noltros amichs de s'orde y de fe ses coses bé, prením sa paraula per ses nostres amigas y deim y repetím a n'el seño Rectó que es públich de Binisalem y sobre tot aquestes atletes son tant dignes d'está dins l'Iglesia com ell de dirí una missa.

Seño Rectó convendría que un poquet mes si mirás no fos cosa que trobás lo que bé sa mereixia.

Bujarronades

No seria mal pegá es primé toch d'atenció per ma Cherves, anunciantlí que si no s'esmenda en sa manera de parlá referent a n'es dos que sostenen relacions amoroses a n'aquest poble (Campaneté y Llubineré) ma veure obligat desde demunt ses columnes d'aquest mateix setmanari a dirijirli alguns párrafos, o és es dí:

Que si segueix tal rum-rum
fent alarde p'es carré
a demunt es Foch y Fum.
espés jo repiquere.
Y jo som es mateix Campaneté.

De velades

Lluhida va essé sa de diumenje passat a s'«Asistencia Palmesana» però molt mes promet esseró sa de diumenje qui vé dat a s'interés que ha despert s'estreno d'es nou monólogo d'es Mascle Ros titulat «Sa Creació del Mon» que sa representarà a dita velada.

Alabern y C. -- Cererols 10-14

Aquesta important casa mos fá a sobre y noltros heu comunicam a n'es lectors, que ha rebut es jéneros d'estiu d'última moda, els cuales servirà amb s'economia posible.

Recomenám a n'es lectors, sa casa Alabern y C.º

De Sa Poba

Un avis a n'en Portell, per ferlí a sobre que si no s'esmenda y posa freno a sa seva criticadora llenyo, li diré que es un Miura foquetjal, mes digna de du gones que calsóns y mes propi de du ses recades penjades a ses oreyes que allá hont les hi penjá sa mare.

Bartomeu Gay

¿Necesitau un pintó
que no deix cap recó buit
fent un trebay superió
barato y de duració?
Plassa Sant Antoni 8.

Couplets de Foch y Fum

Es cuch de D. Lluch

Música de «La Corte de Faraón» (Ahí va.)
Conech D. Lluch que es un curandero y de dobbés te ses arcas plenes, es un trampista y un embustero, especialista curant morenes....

Un cuch famella te dins un'olla y cuant hey vá a curarsé algún client es cuch famella ben prest amolla y l'hey enfoña si es convenient....

¡Quin cuch! ¡Quin cuch!
Que ses morenes enfoña.
¡Quin cuch! ¡Quin cuch!
Mes líquero y poca-vergoña.
¡Quin cuch! ¡Quin cuch!....
Quin cuch que té D. Lluch.

ES MASCLE ROS

Couplet per la setmana qui ve: «S'ATLOTA DE S'ARTILLÉ.» Música de «Alma Andaluza.» (Yo soy la mejor torera.)